

1 Korintiërs 15: 20-28

Ik wil vandaag weer verder gaan met de behandeling van de eerste Korinthe brief. Wel mooi dat ik deze meditatie zo vlak na Pasen mag verzorgen. In de vorige meditatie heb ik vooral stilgestaan bij het feit van de opstanding. Paulus vertelt dat er ruim vijfhonderd mensen nog in leven zijn die Jezus na zijn opstanding hebben gezien. De opstanding is geen sprookje, maar een historisch feit. Jezus is werkelijk opgestaan! Jezus' opstanding is fundamenteel voor onze redding. Als Jezus niet is opgestaan is onze prediking en ons geloof zonder inhoud (vs. 14).

In de tekst van vandaag gaat Paulus verder met uitleggen wat dit heilsfeit van Jezus' opstanding nu precies voor ons betekent.

Paulus laat zien dat de dood in eerste instantie niet bij het leven hoorde. Je hoort mensen dat wel eens zeggen: 'de dood hoort bij het leven'. In feite klopt dat niet. De dood hoort bij het leven na de zondeval, maar niet bij het leven zoals God het bij de schepping in gedachten had. De dood is er gekomen door Adam, de eerste mens. Hij is het hoofd van de mensheid. En als hoofd van de mensheid heeft hij zich de dood op de hals gehaald. En sleurde als hoofd, zijn lichaam, de hele mensheid mee in het verderf. Zoals de aan grootheidswaanzin leidende Adolf Hitler ooit het Duitse volk meesleurde in een afschuwelijke oorlog, zonder dat iedere individuele Duitser daar iets aan kon doen, zo deed Adam dat. Adam wilde als God zijn. Het onderkoningchap was voor hem niet genoeg. Hij wilde zelf koning zijn. Adams zonde was niet 'een appeltje eten'. Adams zonde was rebellie tegen de allerhoogste Koning. Wat met het hoofd Adam gebeurde zal nu ook met ons gaan gebeuren. Er is geen ontkomen aan.

Zo is de dood er gekomen door één mens. Dat is het slechte nieuws.

Maar het goede Nieuws is dat de opstanding uit de dood er ook door één mens is gekomen. Jezus de tweede Adam is machtiger dan de dood. De dood kon de zondeloze, rechtvaardige Jezus niet vasthouden. De dood moest Hem wel prijsgeven! Die opstanding van de rechtvaardige Jezus is indrukwekkend. Maar het is nog veel indrukwekkender als je beseft dat Jezus niet alleen maar als één Persoon opstond, maar Hij deed dat als Hoofd van z'n lichaam.

Net zoals de dood overging van het hoofd Adam naar de rest van z'n lichaam, de hele mensheid, gaat de opstanding van Jezus het Hoofd over naar de rest van z'n lichaam. Dat zijn de mensen die door geloof verbonden zijn aan de Here Jezus. Zij

horen bij Jezus' lichaam, de wereldwijde gemeente van Jezus. Adams dood werd de dood voor al z'n nakomelingen. Jezus' opstanding wordt de opstanding van al Zijn geestelijke nakomelingen.

We mogen de tekst niet zo lezen alsof alle mensen sterven en daarom ook alle mensen in Christus levend gemaakt zullen worden. Dat zou alverzoening betekenen. Dat is niet wat Paulus leert en ook niet wat de bijbel leert. Door ons vertrouwen te stellen op het sterven en opstaan van Jezus als afrekening met zonde en dood is er redding beschikbaar gekomen. Wie deze redding afwijst sluit zichzelf buiten.

Door geloof maak je deel uit van het wereldwijde lichaam van Christus. En Jezus stond dus op als Hoofd van z'n Lichaam. Zo zeker als ons Hoofd is opgewekt, zullen wij, het Lichaam, opgewekt worden. Maar dat gebeurt wel in een bepaalde volgorde.

Christus is de eerste, vervolgens die van Christus zijn bij zijn komst. Christus is opgestaan op de Paasmorgen. Inmiddels is dat bijna tweeduizend jaar geleden. Tussen de opstanding van Christus en onze opstanding zit al een lange periode. Maar het gaat zeker gebeuren. Hoewel bij ons nu nog Adamsbloed door de aderen stroomt en we nog steeds moeten sterven zolang dat moment van Christus' komst nog niet is aangebroken, mogen we als gelovigen wel leven met het vooruitzicht van de opstanding. De dood waar wij mee te maken hebben is een verslagen vijand. Wel een vijand, zeker. We moeten niet doen alsof de dood ons niets meer kan maken. Dat is te triomfantelijk. De dood doet ons wel kwaad en kan soms op een afschuwelijke manier toeslaan. Ook in het leven van een gelovige. De dood is een hardnekkige vijand. Dat hoef ik niet uit te leggen. Het doet ontzettend veel pijn om geconfronteerd te worden met het verlies van een dierbare. Anderzijds mag voor een stervende gelovige de dood ook een bevrijding zijn. Paulus omschrijft z'n sterven als 'het lichaam verlaten en bij de Here onze intrek nemen' (2 Kor. 5:8). We moeten, zolang Jezus niet terug is, wel door de dood heen, maar de dood kan ons niet vasthouden. Wij horen bij de Heer Jezus. We zijn Zijn eigendom in leven en sterven. Hij zal er voor zorgen dat ook deze laatste vijand er aan gaat. Hij zal het ook moeten afleggen, want Jezus is Overwinnaar!

Ik wil nog even met u kijken naar vs. 23. Daar staat dat de opstanding in verschillende fasen gaat. Ik zei net al, tussen de opstanding van Christus en onze opstanding zit nu al tweeduizend jaar en hoe lang dat uiteindelijk zal worden weten we niet. Maar de tekst is niet afgelopen bij onze opstanding.

Er staat nog iets achter. De tekst vervolgt met:daarna het einde, wanneer Hij het koningschap aan God overdraagt.

Hoe we dit moeten verstaan is niet helemaal duidelijk. Sommige gelovigen lezen dit in één adem door. Zij geloven 'daarna het einde' zal plaatsvinden vlak na de opstanding van de gelovigen.

Anderen zijn van mening dat zoals tussen Christus' opstanding en onze opstanding inmiddels tweeduizend jaar zit, er ook tussen onze opstanding en het einde een langere periode zou kunnen zitten. In deze visie zou bijvoorbeeld de periode van het duizendjarig rijk tussen de opstanding van de gelovigen en het einde kunnen plaatsvinden. Hoe u daar ook precies overdenkt, feit is dat wij zullen opstaan uit de dood. Net zo zeker als Christus is opgestaan. En feit is ook dat aan het eind van de tijd, als alle vijanden van de mens verslagen zijn, waarbij de dood de laatste vijand is, Christus' taak is volbracht.

Tussen twee haakjes, het is wel goed te realiseren dat Christus daar nu ook mee bezig is. Hij is onze vijanden aan het verslaan. Ook vandaag. Wij denken wel eens dat het kwaad meer en meer de overhand krijgt. Dat is maar schijn! Alle vijanden gaan verslagen worden. En als Jezus' taak volbracht is, en alles onder Zijn heerschappij is gebracht zal de Zoon zich ook onderwerpen aan God. Dan zal de hele schepping terug gewonnen zijn.

Dan zal er een nieuwe aarde zijn onder een nieuwe hemel, waar God alles in allen zal zijn. En wij mogen daar in delen. Welk een uitzicht, Bruidsgemeente! We hebben een levende Heer tegen Wie de dood niet opgewassen was. En die levende Heer zal waarmaken, alles wat Hij heeft beloofd. Zeker weten!

Amen